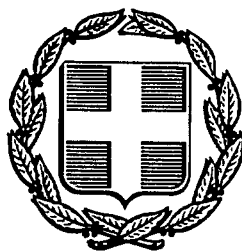

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΑΘΗΝΑ 22 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1990	ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟ	ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 141

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

(1)

Δημοσίευση 666 (1990) Αποφάσεως του Συμβουλίου Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών κατά του Ιράκ.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ

Έχοντας υπόψη:

1. Την διάταξη 3 του άρθρου 1 του Α.Ν. 92 της 3/10.8.1967 «Περί Εφαρμογής αποφάσεων του Συμβουλίου Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών και περί εγκρίσεως και εφαρμογής συστάσεων του Συμβουλίου Ασφαλείας και της Γενικής Συνελεύσεως», προβαίνουμε στη δημοσίευση της Αποφάσεως 666 (1990) του Συμβουλίου Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών η οποία είναι, δυνάμει του άρθρου 25 του Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών (που κυρώθηκε με τον Α.Ν. 585/1945), υποχρεωτική για τα Κράτη-Μέλη του Οργανισμού και παραγγέλουμε την αυστηρή τήρηση και συμμόρφωση προς τις διατάξεις της αποφάσεως αυτής.

Κατωτέρω παρατίθεται το κείμενο της Αποφάσεως αυτής στην Αγγλική γλώσσα και σε Ελληνική μετάφραση.

RESOLUTION 666 (1990)

Adopted by the Security Council at its 2939nth meeting on 13 September 1990

The Security Council,

Recaling its resolution 661 (1990), paragraphs 3 (c) and 4 of which apply, except in humanitarian circumstances, to foodstuffs.

Recognizing that circumstances may arise in which it will be necessary for foodstuffs to be supplied to the civilian population in Iraq or Kuwait in order to relieve human suffering.

Noting that in this respect the Committee established under paragraph 6 of that resolution has received communications from several Member States.

Emphasizing that it is for the Security Council, alone or acting through the Committee, to determine whether humanitarian circumstances have arisen.

Deeply concerned that Iraq has failed to comply with its obligations under Security Council resolution 664 (1990) in respect of the safety and well-being of third State nationals, and reaffirming that Iraq retains full responsibility in this regard under international humanitarian law including, where applicable, the Fourth Geneva Convention.

Acting under Chapter VII of the Charter of the United Nations.

1. Decides that, in order to make the necessary determination whether or not, for the purposes of paragraph 3 (c) and paragraph 4 of resolution 661 (1990), humanitarian circumstances have arisen, the Committee shall keep the situation regarding foodstuffs in Iraq and Kuwait under constant review;

2. Expects Iraq to comply with its obligations under Security Council resolution 664 (1990) in respect of third State nationals and reaffirms that Iraq remains fully responsible for their safety and well-being in accordance with international humanitarian law including, where applicable, the Fourth Geneva Convention;

3. Requests for the purposes of paragraphs 1 and 2 of this resolution, that the Secretary - General seek urgently, and on a continuing basis, information from relevant United Nations and other appropriate humanitarian agencies and all other sources on the availability of food in Iraq and Kuwait, such information to be communicated by the Secretary-General to the Committee regularly;

4. Requests further that in seeking and supplying such information particular attention will be paid to such categories of persons who might suffer specially, such as children under 15 years of age, expectant mothers, maternity cases, the sick and the elderly;

5. Decides that if the Committee after receiving the reports from the Secretary-General, determines that circumstances have arisen in which there is an urgent humanitarian need to supply foodstuffs to Iraq or Kuwait in order to relieve human suffering, it will report promptly to the Council its decision as to how such needs should be met;

6. Directs the Committee that in formulating its decisions it should bear in mind that foodstuffs should be provided through the United Nations in co-operation with the International Committee of the Red Cross of other appropriate humanitarian agencies and distributed by them or under their supervision in order to ensure that they reach the intended beneficiaries;

7. Requests the Secretary-General to use his good offices to facilitate the delivery and distribution of foodstuffs to Kuwait and Iraq in accordance with the provisions of this and other relevant resolutions;

8. Recalls that resolution 661 (1990) does not apply to supplies intended strictly for medical purposes, but in this connection recommends that medical supplies should be exported under the strict supervision of the Government of the exporting State or by appropriate humanitarian agencies.

ΑΠΟΦΑΣΗ 666 (1990)

που υιοθετήθηκε από το Συμβούλιο Ασφαλείας κατά την 2939η Συνεδρίασή του στις 13 Σεπτεμβρίου 1990

Το Συμβούλιο Ασφαλείας,

Υπενθυμίζοντας την απόφασή του 661 (1990), οι παράγραφοι 3 (c) και 4 της οποίας εφαρμόζονται στα τρόφιμα, εκτός αν συντρέχουν ανθρωπιστικοί λόγοι.

Αναγνωρίζοντας ότι είναι δυνατό να προκύψουν περιπτώσεις κατά τις οποίες θα καταστεί αναγκαίο να εφοδιαστεί ο άμαχος πληθυσμός με

τρόφιμα, προκειμένου να αναχουφιστεί ο ανθρώπινος πόνος.

Σημειώνοντας ότι η Επιτροπή, που συνεστήθη σύμφωνα με την παράγραφο 6 της πιο πάνω αποφάσεως για το σκοπό αυτό, έλαβε ανακοινώσεις από διάφορα Κράτη-Μέλη.

Τονίζοντας ότι το Συμβούλιο Ασφαλείας, μόνο του ή μέσω της Επιτροπής, είναι αρμόδιο να καθορίζει πότε συντρέχουν ανθρωπιστικοί λόγοι.

Εκφράζοντας την έντονη ανησυχία του για την παράλειψη του Ιράκ να συμμορφωθεί με τις υποχρεώσεις του, όπως αυτές ορίζονται στην απόφαση 664 (1990) του Συμβουλίου Ασφαλείας, όσον αφορά την ασφάλεια και την καλή διαβίωση των υπηκόων τρίτων κρατών και επαναβεβαιώνοντας ότι το Ιράκ ως προς το θέμα αυτό, έχει πλήρη ευθύνη σύμφωνα με το διεθνές ανθρωπιστικό δίκαιο, συμπεριλαμβανομένης της 4ης Συμβάσεως της Γενεύης, όπου αυτή εφαρμόζεται.

Ενεργώντας κατ' εφαρμογή του κεφαλαίου VII του Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών.

1. Αποφασίζει ότι, προκειμένου να προσδιορίζει αν συντρέχουν ανθρωπιστικοί λόγοι για τους σκοπούς των παραγράφων 3 (c) και 4 της αποφάσεως 661 (1990), η Επιτροπή θα ασκεί συνεχή παρακολούθηση της καταστάσεως σχετικά με τα τρόφιμα στο Ιράκ και το Κουβέϊτ.

2. Προσδοκά ότι το Ιράκ θα συμμορφωθεί με τις υποχρεώσεις του, όπως αυτές ορίζονται στην απόφαση 664 (1990) του Συμβουλίου Ασφαλείας, όσον αφορά τους υπηκόους τρίτων κρατών και επαναβεβαιώνει ότι το Ιράκ παραμένει πλήρως υπεύθυνο για την ασφάλεια και την καλή τους διαβίωση, σύμφωνα με το διεθνές ανθρωπιστικό δίκαιο, συμπεριλαμβανομένης της 4ης Συμβάσεως της Γενεύης, όπου αυτή εφαρμόζεται.

3. Ζητεί, για τους σκοπούς των παραγράφων 1 και 2 της παρούσης αποφάσεως, από το Γενικό Γραμματέα να αναζητήσει επειγόντως και σε διαρκή βάση, πληροφορίες από τις σχετικές οργανώσεις των Ηνωμένων Εθνών, καθώς επίσης και από άλλες αρμόδιες ανθρωπιστικές οργανώσεις και άλλες πηγές, σχετικά με την επάρκεια τροφής στο Ιράκ και στο Κουβέϊτ και οι πληροφορίες αυτές να κοινοποιούνται στην Επιτροπή τακτικά.

4. Ζητεί επιπλέον, όταν αναζητούνται και παρέχονται τέτοιου είδους πληροφορίες, να καταβάλλεται ιδιαίτερη προσοχή σ' εκείνες τις κατηγορίες ατόμων που είναι περισσότερο εκτεθειμένα σε κακουχίες, όπως παιδιά κάτω των 15 ετών, μέλλουσες μητέρες, περιπτώσεις μητρότητος, άρρωστοι και ηλικιωμένοι.

5. Αποφασίζει ότι, σε περίπτωση που η Επιτροπή έχοντας λάβει τις εκθέσεις από το Γενικό Γραμματέα, αποφανθεί ότι συντρέχουν οι περιπτώσεις για τις οποίες παρίσταται επείγουσα ανθρωπιστική ανάγκη για εφοδιασμό του Ιράκ και του Κουβέϊτ με τρόφιμα ώστε να αναχουφιστεί ο ανθρώπινος πόνος, η Επιτροπή θα ανακοινώσει γρήγορα στο Συμβούλιο την απόφασή της για το πως θα αντιμετωπιστούν οι εν λόγω ανάγκες.

6. Υποδεικνύει στην Επιτροπή όπως, κατά την διατύπωση των αποφάσεών της, έχει υπόψη της ότι η προμήθεια των τροφίμων θα πρέπει να γίνει μέσω την Ηνωμένων Εθνών σε συνεργασία με τη Διεθνή Επιτροπή του Ερυθρού Σταυρού ή με άλλες αρμόδιες ανθρωπιστικές οργανώσεις και όπως η διανομή τους γίνει από αυτές ή υπό την επίβλεψή τους έτσι ώστε να διασφαλιστεί ότι θα φθάσουν στις δικαιούχους.

7. Ζητεί από το Γενικό Γραμματέα να κάνει χρήση των καλών του υπηρεσιών προκειμένου να διευκολύνει την αποστολή και διανομή των τροφίμων στο Κουβέϊτ και το Ιράκ, σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας αλλά και άλλων σχετικών αποφάσεων.

8. Υπενθυμίζει ότι η απόφαση 661 (1990) δεν εφαρμόζεται σε περιπτώσεις προμηθειών που προορίζονται αυστηρά για ιατρικούς σκοπούς, αλλά συνιστά συναφώς οι ιατρικές προμήθειες να εξάγονται υπό την αυστηρή επίβλεψη της Κυβερνήσεως του εξάγοντος κράτους ή υπό αρμόδιων ανθρωπιστικών οργανώσεων.

Αθήνα, 25 Σεπτεμβρίου 1990

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΑΜΑΡΑΣ

(2)
Δημοσίευση 670 (1990) Αποφάσεως του Συμβουλίου Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών κατά του Ιράκ.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ

Έχοντας υπόψη:

Την διάταξη 3 του άρθρου 1 του Α.Ν. 92 της 3/10.8.1967 «Περί Εφαρμογής αποφάσεων του Συμβουλίου Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών και περί εγκρίσεως και εφαρμογής συστάσεων του Συμβουλίου Ασφαλείας και της Γενικής Συνελεύσεως»,

προβαίνουμε στη δημοσίευση της Αποφάσεως 670 (1990) του Συμβουλίου Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών η οποία είναι, δυνάμει του άρθρου 25 του Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών (που κυρώθηκε με τον Α.Ν. 585/1945), υποχρεωτική για τα Κράτη - Μέλη του Οργανισμού. και παραγγέλλουμε την αυστηρή τήρηση και συμμόρφωση προς τις διατάξεις της αποφάσεως αυτής.

Κατωτέρω παρατίθεται το κείμενο της Αποφάσεως αυτής στην Αγγλική γλώσσα και σε Ελληνική μετάφραση.

RESOLUTION 670 (1990)

Adopted by the Security Council at its meeting on 13 September 1990

The Security Council,

Reaffirming its resolutions 660 (1990), 661 (1990), 662 (1990), 664 (1990), 665 (1990), 666 (1990), and 667 (1990),

Condemning Iraq's continued occupation of Kuwait, its failure to rescind its actions and end its purported annexation and its holding of third State nationals against their will, in flagrant violation of resolutions 660 (1990), 662 (1990), 664 (1990) and 667 (1990) and of international humanitarian law,

Condemning further the treatment by Iraqi forces of Kuwaiti nationals, including measures to force them to leave their own country and mistreatment of persons and property in Kuwait in violation of international law,

Noting with grave concern the persistent attempts to evade the measures laid down in resolution 661 (1990),

Further noting that a number of States have limited the number of Iraqi diplomatic and consular officials in their countries and that others are planning to do so,

Determined to ensure by all necessary means the strict and complete application of the measures laid down in resolution 661 (1990),

Determined to ensure respect for its decisions and the provisions of Articles 25 and 40 of the Charter of the United Nations,

Affirming that any acts of the Government of Iraq which are contrary to the above-mentioned resolutions or to Articles 25 or 48 of the Charter of the United Nations, such as Decree No. 377 of the Revolution Command Council of Iraq of 16 September 1990, are null and void,

Reaffirming its determination to ensure compliance with Security Council resolutions by maximum use of political and diplomatic means,

Welcoming the Secretary - General's use of his good offices to advance a peaceful solution based on the relevant Security Council resolution and noting with appreciation his continuing efforts to this end,

Underlining to the Government of Iraq that its continued failure to comply with the terms of resolutions 660 (1990), 661 (1990), 662 (1990), 664 (1990), 666 (1990) and 667 (1990) could lead to further serious action by the Countil under the Charter of the United Nations, including under Chapter VII,

Recalling the provisions of Article 103 of the Charter of the United Nations,

Acting under Chapter VII of the Charter of the United Nations,

1. Calls upon all States to carry out their obligations to ensure strict and complete compliance with resolution 661 (1990) and in particular paragraphs 3, 4 and 5 thereof;

2. Confirms that resolution 661 (1990) applies to all of transport, including aircraft;

3. Decides that all States, notwithstanding the existence of any rights or obligations conferred or imposed by any international agree-

ment or any contract entered into or any licence or permit granted before the date of the present resolution, shall deny permission to any aircraft to take off from their territory if the aircraft would carry any cargo to or from Iraq or Kuwait other than food in humanitarian circumstances, subject to authorization by the Council or the Committee established by resolution 661 (1990) and in accordance with resolution 666 (1990), or supplies intended strictly for medical purposes or solely for UNIMOG;

4. Decides further that all States shall deny permission to any aircraft destined to land in Iraq or Kuwait, whatever its State of registration, to overfly its territory unless:

(a) The aircraft lands at an airfield designated by that State outside Iraq or Kuwait in order to permit its inspection to ensure that there is no cargo on board in violation of resolution 661 (1990) or the present resolution, and for this purpose the aircraft may be detained for as long as necessary; or

(b) The particular flight has been approved by the Committee established by resolution 661 (1990); or

(c) The flight is certified by the United Natins as solely for the purposes of UNIMOG;

5. Decides that each State shall take all necessary measures to ensure that any aircraft registered in its territory or operated by an operator who has his principal place of business of permanent residence in its territory complies with the provisions of resolution 661 (1990) and the present resolution;

6. Decides further that all States shall notify in a timely fashion the Committee established by resolution 661 (1990) of any flight between its territory and Irag or Kuwait to which the requirement to land in paragraph 4 above does not apply, and the purpose for such a flight;

7. Calls upon all States to co-operate in taking such measures as may be necessary, consistent with international law, including the Chicago Convention, to ensure the effective implementation of the provisions of resolution 661 (1990) or the present resolution;

8. Calls upon all States to detain any ships of Iraqi registry which enter their ports and which are being or have been used in violation of resolution 661 (1990), or to deny such ships entrance to their ports except in circumstances recognized under international law as necessary to safeguard human life;

9. Reminds all States of their obligations under resolution 661 (1990) with regard to the freezing of Iraqi assets, and the protection of the assets of the legitimate Government of Kuwait and its agencies, located within their territory and to report to the Committee established under resolution 661 (1990) regarding those assets;

10. Calls upon all States to provide to the Committee established by resolution 661 (1990) information regarding the action taken by them to implement the provisions laid down in the present resolution;

11. Affirms that the United Nations Organization, the specialized agencies and other international organizations in the United Nations system are required to take such measures as may be necessary to give effect to the terms of resolution 661 (1990) and this resolution;

12. Decides to consider, in the event of evasion of the provisions of resolution 661 (1990) or of the present resolution by a State or its nationals or through its territory, measures directed at the State in question to prevent such evasion;

13. Reaffirms that the Fourth Geneva Convention applies to Kuwait and that as a High Contracting Party to the Convention Iraq is bound to comply fully with all its terms and in particular is liable under the Convention in respect of the grave breaches committed by it, as are individuals who commit or order the commision of grave breaches.

Το Συμβούλιο Ασφαλείας

Επαναβεβαιώνοντας τις αποφάσεις του 660 (1990), 661 (1990), 662 (1990), 664 (1990), 665 (1990), 666 (1990) και 667 (1990).

Καταδικάζοντας τη συνεχιζόμενη κατοχή του Κουβέϊτ από το Ιράκ, την παράλειψη αναχλήσεως των πράξεών του και του τερματισμού της φερομένης ως προσαρτήσεώς του καθώς και την κράτηση υπηκόων τρίτων Κρατών παρά τη θέλησή τους, κατά κατάφωρη παραβίαση των αποφάσεων 660 (1990), 662 (1990), 664 (1990) και 667 (1990) και του διεθνούς ανθρωπιστικού δικαίου.

Καταδικάζοντας περαιτέρω την μεταχείριση των υπηκόων του Κουβέϊτ από τις Ιρακινές δυνάμεις, συμπεριλαμβανομένων μέτρων για να εγκαταλείψουν τη χώρα τους και την κακή μεταχείριση ατόμων και περιουσιών στο Κουβέϊτ, κατά παραβίαση του διεθνούς δικαίου.

Παρακολουθώντας με μεγάλη ανησυχία τις συνεχιζόμενες προσπάθειες αποφυγής των μέτρων που ορίζονται στην απόφαση 661 (1990).

Λαμβάνοντας περαιτέρω υπόψη ότι αριθμός κρατών έχει περιορίσει τον αριθμό των Ιρακινών διπλωματικών και προξενικών πρακτόρων στις χώρες τους ενώ άλλα σχεδιάζουν να πράξουν το ίδιο.

Αποφασισμένο να εξασφαλίσει με όλα τα απαιτούμενα μέσα την αυστηρή και πλήρη εφαρμογή των μέτρων που ορίζονται στην απόφαση 661 (1990).

Αποφασισμένο να εξασφαλίσει σεβασμό των αποφάσεών του και των διατάξεων των Άρθρων 25 και 48 του Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών.

Βεβαιώνοντας ότι οποιεσδήποτε πράξεις της Κυβερνήσεως του Ιράκ που είναι αντίθετες προς τις παραπάνω αποφάσεις ή προς τα Άρθρα 25 ή 48 του Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών, όπως το Διάταγμα υπ' αριθ. 377 του Διοικητικού Συμβουλίου της Επαναστάσεως του Ιράκ της 16.9.90, είναι άκυρες.

Επαναβεβαιώνοντας την αποφασιστικότητα του να εξασφαλίζει τη συμμόρφωση προς τις αποφάσεις του Συμβουλίου Ασφαλείας κάνοντας τη μέγιστη χρήση πολιτικών και διπλωματικών μέσων.

Χαιρετίζοντας τη χρήση των καλών υπηρεσιών του Γενικού Γραμματέα για την προώθηση εφικτής λύσης βασιζομένης στις σχετικές αποφάσεις του Συμβουλίου Ασφαλείας και εκτιμώντας τις συνεχιζόμενες προσπάθειές του γι' αυτόν τον σκοπό.

Τονίζοντας στην Κυβέρνηση του Ιράκ ότι η συνεχιζόμενη παράλειψή της να συμμορφωθεί προς τις διατάξεις των αποφάσεων 660 (1990), 661 (1990), 662 (1990), 664 (1990), 666 (1990) και 667 (1990) μπορεί να οδηγήσει σε περαιτέρω έντονη δράση εκ μέρους του Συμβουλίου σύμφωνα με τον Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών, συμπεριλαμβανομένου του Κεφαλαίου VII.

Υπενθυμίζοντας τις διατάξεις του Άρθρου 103 του Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών.

Ενεργώντας κατ' εφαρμογή του Κεφαλαίου VII του Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών.

1. Καλεί όλα τα Κράτη να εκπληρώσουν τις υποχρεώσεις τους για την εξασφάλιση αυστηρής και πλήρους συμμόρφωσης προς την απόφαση 661 (1990) και συγκεκριμένα προς τις παραγράφους 3, 4 και 5 αυτής.

2. Επιβεβαιώνει ότι η απόφαση 661 (1990) εφαρμόζεται σε όλα τα μέσα μεταφοράς, συμπεριλαμβανομένων των αεροσκαφών.

3. Αποφασίζει ότι όλα τα Κράτη, ανεξαρτήτως της υπάρξεως δικαιωμάτων ή υποχρεώσεων που παρέχονται ή επιβάλλονται από οποιαδήποτε διεθνή συμφωνία ή συμβόλαιο που συνήφθη, ή άδεια που χορηγήθηκε προ της ημερομηνίας της παρούσης αποφάσεως, δεν θα παράσχουν άδεια σε οποιοδήποτε αεροσκάφος να απογειωθεί από το έδαφός τους, εάν το αεροσκάφος μεταφέρει οποιοδήποτε φορτίο προς ή από το Ιράκ ή το Κουβέϊτ, εκτός από τρόφιμα σε ανθρωπιστικές περιπτώσεις, κατόπιν εξουσιοδοτήσεως του Συμβουλίου ή της συσταθείσης με την απόφαση 661 (1990) Επιτροπής και σύμφωνα με την απόφαση 666 (1990) ή υλικό που προορίζεται για αυστηρά ιατρικούς σκοπούς ή αποκλειστικά για την UNIMOG.

4. Αποφασίζει περαιτέρω ότι όλα τα Κράτη δεν θα παράσχουν σε οποιοδήποτε αεροσκάφος που πρόκειται να προσγειωθεί στο Ιράκ ή στο Κουβέϊτ άδεια υπερπτήσεως του εδάφους αυτών εκτός εάν:

(α) το αεροσκάφος προσγειωθεί σε αεροδρόμιο καθοριζόμενο από το Κράτος αυτό, εκτός του Ιράκ ή του Κουβέϊτ, ώστε να επιτραπεί ο έλεγχός του και να διαπιστωθεί ότι δεν μεταφέρει φορτίο κατά παραβίαση της αποφάσεως 661 (1990) ή της παρούσης αποφάσεως, και γι' αυτό τον σκοπό το αεροσκάφος μπορεί να κρατηθεί για όσο χρονικό διάστημα απαιτηθεί ή

(β) η συγκεκριμένη πτήση έχει εγκριθεί από την Επιτροπή που συστάθηκε με την απόφαση 661 (1990) ή

(γ) τα Ηνωμένα Έθνη έχουν πιστοποιήσει ότι η πτήση γίνεται αποκλειστικά για τους σκοπούς της UNIMOG.

5. Αποφασίζει ότι κάθε Κράτος θα λαμβάνει όλα τα απαραίτητα μέτρα για να εξασφαλίσει τη συμμόρφωση οποιουδήποτε αεροσκάφους που είναι καταχωρημένο στα μητρώα του ή του οποίου η εκμετάλλευση ανήκει σε πρόσωπο που έχει την κυρίως ή την μόνιμη έδρα του στο έδαφός του, προς τις διατάξεις της αποφάσεως 661 (1990) και της

παρούσης αποφάσεως.

6. Αποφασίζει περαιτέρω ότι όλα τα Κράτη θα γνωστοποιούν έγκαιρα στη συσταθείσα με την απόφαση 661 (1990) Επιτροπή, οποιαδήποτε πτήση μεταξύ του εδάφους των και του Ιράκ ή του Κουβέιτ για την οποία δεν εφαρμόζεται η άδεια προσγειώσεως που προβλέπεται στην παράγραφο 4 και τον σκοπό της πτήσης αυτής.

7. Καλεί όλα τα Κράτη να συνεργασθούν στη λήψη των μέτρων που είναι απαραίτητα, σύμφωνα με το διεθνές δίκαιο, συμπεριλαμβανομένης της Συμβάσεως του Σικάγου, ώστε να διασφαλίσουν την αποτελεσματική εφαρμογή του διατακτικού της αποφάσεως 661 (1990) ή της παρούσης αποφάσεως.

8. Καλεί όλα τα Κράτη να κρατήσουν οποιαδήποτε πλοία Ιρακινού νηολογίου που εισέρχονται στους λιμένες τους και τα οποία χρησιμοποιούνται ή χρησιμοποιήθηκαν κατά παραβίαση της αποφάσεως 661 (1990) ή να απαγορεύουν την είσοδο των πλοίων αυτών στους λιμένες του εκτός από περιπτώσεις αναγνωριζόμενες από το διεθνές δίκαιο ως απαραίτητες για την προστασία της ανθρώπινης ζωής.

9. Υπενθυμίζει σε όλα τα Κράτη τις υποχρεώσεις τους βάσει της αποφάσεως 661 (1990) όσον αφορά το πάγωμα Ιρακινών κεφαλαίων και την προστασία των κεφαλαίων της νόμιμης Κυβερνήσεως του Κουβέιτ και των οργάνων του, που ευρίσκονται εντός του εδάφους τους και την αναφορά προς την συσταθείσα με την απόφαση 661 (1990) Επιτροπή σχετικά με τα κεφάλαια αυτά.

10. Καλεί όλα τα Κράτη να παράσχουν προς τη συσταθείσα με την απόφαση 661 (1990) Επιτροπή, πληροφορίες σχετικά με τις ενέργειές τους για εφαρμογή των διατάξεων που ορίζονται στην παρούσα απόφαση.

11. Βεβαιώνει ότι ο Οργανισμός Ηνωμένων Εθνών, οι ειδικευμένοι οργανισμοί και άλλοι διεθνείς οργανισμοί μέσα στο σύστημα των Ηνωμένων Εθνών υποχρεούνται να λαμβάνουν τα μέτρα που κρίνονται απαραίτητα για την εφαρμογή του διατακτικού της αποφάσεως 661 (1990) και της παρούσης αποφάσεως.

12. Αποφασίζει να εξετάσει το ενδεχόμενο, σε περίπτωση παραλείψεως εφαρμογής των διατάξεων της αποφάσεως 661 (1990) ή της παρούσης διατάξεως από ένα Κράτος ή τους υπηκόους του ή μέσω του εδάφους τους, λήψεως μέτρων κατά του εν λόγω Κράτους προς αποφυγή τέτοιας παραλείψεως.

13. Επαναβεβαιώνει ότι η Τέταρτη Σύμβαση της Γενεύης ισχύει για το Κουβέιτ και ότι το Ιράκ, ως Υψηλό Συμβαλλόμενο Μέρος, υποχρεούται να εφαρμόζει πλήρως όλες τις διατάξεις αυτής και είναι ειδικότερα υπεύθυνο, σύμφωνα με τη Σύμβαση, όσον αφορά τις σοβαρές παραβιάσεις που διέπραξε, όπως είναι υπεύθυνα και άτομα που διαπράττουν ή διατάσσουν τη διάπραξη τέτοιων παραβιάσεων.

Αθήνα, 3 Οκτωβρίου 1990

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΑΜΑΡΑΣ

ΑΠΟ ΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ